

[Skatteministeren]

For erhverv vil det imidlertid alene kunne betale sig at investere 15.250 kr. under de samme forudsætninger, når der ikke er afgift på olie. Omkostninger ved at spare på energien gennem yderligere reduktion af husholdningernes forbrug er således mere end tre gange så store som ved, at erhvervene sparer på energien.

Hvis CO₂-målsætningen skal fastholdes, og det er Venstre og De Konservative, men vist ikke Fremskridtspartiet enige i at den skal, bliver det altså mange gange dyrere for samfundet, hvis erhvervene ikke skal yde deres rimelige andel af besparelserne. Uanset om det bliver meget dyrere for samfundet at reducere CO₂-udslippet, hvis erhvervene ikke belastes med CO₂-afgiften, skal det altså efter forslagsstillerne væk under henvisning til konkurrenceevnen, ja, man har nærmest indtryk af, at fjernelsen af CO₂-afgiften er hovedhjørneste- nen i oppositionens beskæftigelsespolitik.

Det er snarere udtryk for, at oppositionens beskæftigelsespolitik mildt sagt er nærmest ikkeeksisterende, end at CO₂-afgiften udgør nogen hindring for bedre beskæftigelse. I gennemsnit svarer afgiftbelastningen til ca. en tredjedel procent af erhvervenens lønomkostninger og endnu mindre af erhvervenes værditilvækst eller produktion. Der er selvfølgelig variationer mellem erhvervene, men ingen virksomhed belastes med mere end 1,75 pct. af værditilvæksten og som nævnt langt de fleste med mindre, idet der er fastsat lempelige ordninger for de energiintensive virksomheder.

Det er klart inden for det mulige, at erhvervene kan tilpasse sig en så beskeden omkostningsbelastning, og CO₂-afgiften svarer jo for erhvervene som helhed ikke til ret meget mere end 1 måneds lønstigninger selv ved den nuværende lave lønstigningstakt. Beskæftigelsesvirkningerne af de umiddelbare effekter på konkurrenceevnen er således ikke permanente, og selv på kort sigt er beskæftigelsesvirkningerne overskuelige. Beskæftigelsesvirkningerne af tilskudsordningerne er sandsynligvis meget gunstige på kortere sigt, idet der ud over tilskudsmidlerne vil blive sat arbejde i gang for et væsentlig større beløb, der i mange tilfælde først senere var blevet iværksat.

Fjernelsen af CO₂-pakken vil således have en modsat beskæftigelseseffekt, men som sagt er beskæftigelseseffekten af pakken meget be-

skeden. Jeg skal ikke her komme yderligere ind på de mange ulemper ved at fjerne de andre elementer i CO₂-pakken, men afslutningsvis prøve at finde en mening med Fremskridtspartiets, Venstres og De Konservatives forslag.

De to gamle regeringspartier er tilsyneladende enige med regeringen om, at CO₂-udslippene skal reduceres med 20 pct. i 2005 i forhold til 1988; Fremskridtspartiet er tilsyneladende ikke enig. De to gamle regeringspartier er også enige i, at det er hensigtsmæssigt og nødvendigt, hvis miljømålsætningerne skal nås, at sikre energibesparelser og et skift i energiforsyningen væk fra de mest miljøbelastende brændsler og over mod decentrale kraftvarmeværker; Fremskridtspartiet er tilsyneladende ikke enig. De to gamle regeringspartier er sandsynligvis også enige i, at de størst mulige besparelser til de laveste omkostninger findes inden for erhvervene; det fremgik i det mindste også af adskillige rapporter udarbejdet under den gamle regering.

Alligevel foreslår partierne nu, at afgifterne på de mest miljøbelastende brændsler skal sættes ned, at forudsætningerne for omlægning til decentral kraftvarme skal fjernes, og at de beskedne afgifter på erhvervenes energiforbrug skal fjernes, uden at partierne evner at opstille noget, der ligner et realistisk alternativ til opnåelse af CO₂-målene, endsige en finansiering af provenutabet.

CO₂-afgiften er gennemført for at medvirke til en realisering af de opstillede miljømål. Det daværende forslag var ikke underfinansieret, men overfinansieret. Provenugevinsten blev brugt til at aflaste afgifter i forbindelse med det indre marked i fuld enighed mellem den daværende regering og den daværende opposition. Det nuværende forslag er underfinansieret som stort set alle oppositionens forslag og giver ikke svaret på, hvordan man ellers skal nå miljømålene, hvis de da ellers vil tage miljøet alvorligt. Forslaget synes således at være en videreudvikling af oppositionens sædvanlige overbudspolitik med helt dækningsløse skattelettelser. Nu skal ikke alene pengene fosse ud af statskassen, men også røgen vælte op af skorstenene; men regeringens politik er en anden.

Regeringen afviser forslaget.

Bjarne Laustsen (S):

KVZ har i treenighed fremsat et forslag om